Tridu Pasqual - Dijous

Per FrancescX el dc., 31/03/2021 - 18:30

Ex 12,1-8.11-14
1Co 11,23-26
Jn 13,1-15

Ensenyança

"*Enteneu això que us acabo de fer?*" És la pregunta que Jesús va dirigir als seus deixebles aquell vespre. Però també és la pregunta que ha anant ressonant al llarg dels més de vint segles a les oïdes de totes i tots els qui l'han volgut seguir, si més no, quan s'han reunit per celebrar i actualitzar aquell mateix sopar.

I el mateix Jesús, com a bon mestre, ho ha volgut deixar ben clar: ens hem d' agenollar i posar-nos als peus els uns dels altres per a servir. I el que ha deixat ben clar és que ens hem de rentar-nos "els peus", amb tot el que suposa de molèstia i abaixament, que pot tenir, fer-ho.

I per acabar-ho d'aclarir, seguint la seva pedagogia, que és donant exemple, no solament ho va fer amb aquell gest del sopar de comiat, sinó també i, sobretot, ho havia fet al llarg de tota la seva vida, i ho farà fins al final. "*Déu com era, es va fer no-res adoptant la funció d' esclau",* com diu el famós himne cristològic de la carta al Filipencs.

I avui, en aquesta nostra trobada, ens ho diu a nosaltres *"Enteneu això que us acabo de fer?*" Cada u de nosaltres pot contestar en quin grau ho entén, si és que ho volem entendre, i en quin grau ho fem o, potser sovint, ens n'oblidem.

Recordatori

I per si això ens passa, ens deixa un recordatori, un memorial. El memorial que ens deixat, no és ni menys que partir, compartir i repartir un tros de pa i una mica de vi, que per la invocació de l'Esperit Sant esdevenen el seu cos entregat i la seva sang vessada per tota la humanitat, per cada un de nosaltres, per mi!

Això és el que va fer en aquell sopar de comiat, és el que s'ha anat fent al llarg dels segles i és el que avui nosaltres, amb comunió amb totes les comunitats cristianes, volem fer. I aquest recordatori, aquest memorial, aquesta actualització, aquest compartir, aquest repartir, aquest combregar és el que ens ha de moure a posar-nos als peus dels altres amb actitud i amb decisió de servir. I especialment, servir aquells als que ens hi de fer més pròxims, més propers: els més necessitats i oblidats, que s'estan fent més nombrosos en aquests temps de pandèmia.

Amb amor

I cal que no sigui una actitud de servilisme o d'imperatiu categòric. Cal que sigui una actitud d'amor, com la que ens va tenir Jesús.

Per això, també avui cal que ressonin i que ens interpel·lin les paraules de Jesús en aquell mateix sopar d'íntimes confidències: *"Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat"*. I Ell ens ha estimat sense mida i donant la pròpia vida en una creu.

Si combreguem amb el seu cos entregat, entrem en comunió amb el seu amor. I el nostre mutu servei no és autènticament cristià, si no està mogut per amor i un amor sense límits.

Llarg camí per a recórrer! Però...comptem amb la seva companyia i suport!

ETIQUETES
SERVEI MEMORIAL AMOR